

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Hr. Svend Erik Hovmand nævnte som sin første betænkelse i den i øvrigt meget positive indledning af sin ordførertale – meget længere kom vi jo ikke – begrebet den ideologiske kastebold. Jeg tænkte, at det ville blive spændende, om vi så kom til at høre, hvad det handlede om, og så handlede det om adgangen til, at VækstFonden også kan gå ind i en egenkapitalfinansiering, medfinansiere virksomheder og også indtage en ejerrolle. Men så fik vi ikke mere beskrivelse af, hvad problemet var, bortset fra at det var stærkt ubehageligt og noget, man i hvert fald ikke kunne medvirke til.

Da debatten skred frem, tænkte jeg, at når man begynder at tale om ideologi i forbindelse med et sådant forslag og ser, hvordan reaktionerne er i salen, er det jo ikke uventet, som den konservative ordfører også var inde på, at der er forskel på Venstre og De Konservatives ideologiske udgangspunkt og Enhedslistens ideologiske udgangspunkt. Men jeg må være enig med hr. Frank Aaen i, at når vi ser på det, vi synes er blandingsøkonomiværdssamfundet Danmark og vores politiske og praktiske holdninger til det, syntes det at være hr. Svend Erik Hovmand og hr. Knud Erik Kirkegaard, der forsvandt langt ud i ideologiens store armsving.

Det, der er tale om, når vi ser på adgangen til og muligheden for, at VækstFonden kan medfinansiere både enkeltvirksomheder og udviklingselskaber i form af kapitalindskud, er at se på, hvordan risikoprofilerne udvikler sig, når vi ser på det, der investeres i, og som VækstFonden er til for, nemlig at give nogle ekstra muligheder for de ideer og virksomheder og personer, som er helt i front med udvikling af nye produkter og nye virksomheder; give dem nogle muligheder, som det klassiske kapitalmarked ikke kan udfylde fuldt ud.

Vi har kigget på, hvordan tingene ser ud, og det ser ud til, at der kommer flere og flere projekter, som ser perspektivrige ud og ser ud til at være noget af det, der kan bidrage til både vækst og beskæftigelse i det danske samfund. Der er ganske vist flere og flere af de projekter, en større andel af de projekter, der i dag bliver nødlidende og ikke bliver dem, der høster gevinsten, men til gengæld er der en mindre del, som virkelig viser at være tilliden voksen og virkelig kan realisere store gevinster.

Det betyder så, at vi skal indrette os i forhold til virkeligheden, og det er faktisk også det, lovforslaget handler om. I stedet for, at vi laver den

ene og den anden og den tredje og den femte og den syttende paragraf om dette eller hint, alt efter hvad vi nu har fået øje på, at udviklingen stiller VækstFonden over for som en udfordring, giver vi VækstFonden et bredere sæt af muligheder, herunder de muligheder, som netop matcher den risikoprofiludvikling, jeg omtalte før, så fonden i højere grad kan være med til at hente penge hjem ud over den almindelige rente.

Det afkast, man således kan hente hjem på de aktiviteter, kan så anvendes til medfinansiering og udviklingsprojekter i andre virksomheder, og dermed kan der opnås en endnu større effekt af fondens aktiviteter. Her er mulighed for at medfinansiere enkeltvirksomheder og udviklingselskaber i form af kapitalindskud faktisk et ganske, ganske væsentligt instrument, og det er i øvrigt inspireret af de særdeles gode erfaringer, vi har fra Sverige og Finland, hvor VækstFondens søsterorganisationer har haft stor succes med det. Det er det, der har været inspirationen.

Vi har til gengæld også i den arbejdsgruppe, der har været forløber for forslaget, drøftet meget, hvordan ejerskab kan opleves som noget trygt, som ikke bliver overvældende og utrygt for hovedaktøren i virksomheden. Det er grunden til, at der er lavet nogle restriktioner for VækstFondens udøvelse af ejerskabet, og det var det, hr. Frank Aaen spurgte om: Hvorfor i alverden gør man dog det? Jo, netop for at sikre, at VækstFonden ikke bliver oplevet som en meget overvældende medinvestor, men som en, man trygt kan samarbejde med, vel vidende at aktierne ikke bliver solgt i en sammenhæng, hvor det vil være skadeligt for virksomheden.

Det er det, der ligger i, at de øvrige aktionærer har forkøbsret til aktierne til markedspris, og det er også det, der betyder, at VækstFonden vil overdrage sin stemmeret til varetægelse hos andre medinvestorer, hvis dømmekraft fonden har tillid til. På den måde skulle der være skabt en ramme, hvor både engagement og tryghed og risikovillig kapital går op i en højere enhed.

Jeg håber meget, at Venstre og De Konservative vil genlæse forslaget i det lys. Der er faktisk ikke tale om ideologi, der er tale om simpel forretningsmæssig og vækstorienteret nutid.

Jeg skal i øvrigt give et par bemærkninger til ordførernes meldinger. Hr. Ole Sohn bemærkede, at filmbranchen ifølge finanslovaftalen også kan anses som værende et erhverv, og det er jo et revolutionerende skridt. Det sker bl.a. på den måde, at vi er enige om, at VækstFonden ikke